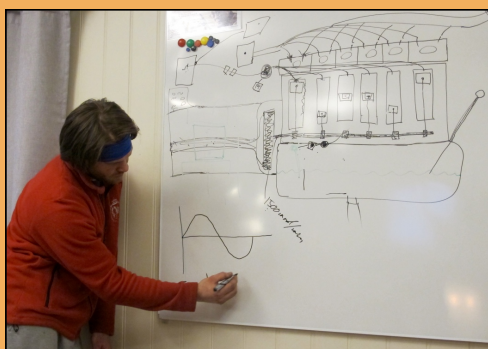
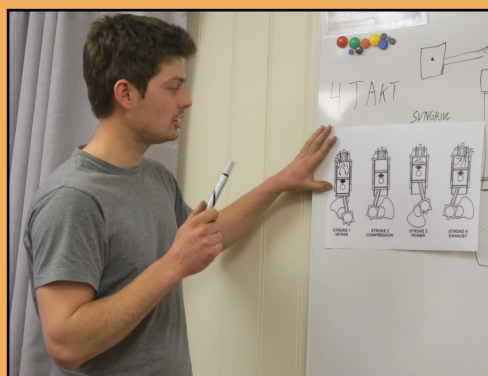

Trollposten nummer 8/2016, 9. september 2016, Årgang 12

Siste utgave av Trollpost ble sendt ut dagen da sola kom tilbake, nemlig 28. juli. Overskyet vær gjorde at vi egentlig ikke fikk øye på sola den dagen. Likevel stilte Ulf med solbriller til frokost. Trond gikk store deler av dagen med en Hawaii-inspirert kjede rundt halsen. Solboller var den selvsagte dessert. Selv etter at det ble hengt opp diverse utgaver av soler inne på stasjonen, følte vi oss likevel noe snytt for den store opplevelsen av **SOLDAGEN**. Skyene sprakk noe mer opp dagen etter. Da ville vi i alle fall markere den store endringen. Vår felles fredagsvask på stasjonen ble gjennomført på rekordfart og lunsjen ble utsatt og flyttet til Sofietoppen vel 1400 moh. Vi tyvlånte pauserommet til KSAT sine installasjoner på Sofietoppen dvs. en rimelig godt oppvarmet container med vindu rett på sola. Kakao og nye solboller smakte fortreffelig. Humøret og energinivået vårt virket til å være høyere enn vanlig. Det er da jammen ikke rart. Ti uker uten sol gjør noe med oss. Til info - nå har vi sol 10 timer daglig. Deilig!

Representanter for enkelte av yrkesgruppene i OVT kan tidvis kjenne på en lett frustrasjon under de mest **tekniske samtalene**. Kunnskapen om 4-taktere, drift av diesellaggregater eller fjernvarme-utnyttelse er naturlig nok svært ulikt fordelt i gruppa. Det var derfor kjærkomment da Trond foreslo at mekaniker og elektriker kunne ha undervisning om deler av den tekniske driften av stasjonen.

De startet med det helt basale om hvordan motorer er bygget opp, hvordan aggregater produserer strøm og hvordan fjernvarme benyttes til sentralvarmen på stasjonen, på verkstedet samt til issmelting. "Elevene" fikk rikelig anledning til å stille de helt grunnleggende spørsmålene. "Lærerne" avslørte i etterkant at undervisningen hadde medført at de selv måtte tenke gjennom grunnlaget for det de i hverdagen tenker på som helt opplagt.

Vi gikk deretter i flokk ned til strømaggregatene og smelteketet for en mer praktiske gjennomgang. Kunnskapen og erfaringen fra driftsteknikeren ga oss utfyllende informasjon. Energitapet i varmevekslerne, ulike sider ved utslipp fra kjøretøy og aggregater samt aspekter ved solpanelet på Blåbo ble etterhvert temaer som kom opp. Det var artig å se at flere kunne være med i meningsutvekslingen knyttet til driften av stasjonen.

Hvert år arrangeres det **filmfestival i Antarktis**. I praksis betyr det at alle vinterbemannede forskningsstasjoner blir invitert til å lage kortfilm. Det var to kategorier; film laget når som helst under et opphold i Antarktis eller en såkalt 48-Hour film. Fredag 5. august fikk alle stasjonene tilsendt oppgaven til sistnevnte kategori. Filmen skulle lages i løpet av 48 timer og kunne handle om hva som helst, men følgende elementer måtte være med: 1) Lyden av en elefant som blåser i snabelen 2) En mytisk figur 3) En catwalk 4) Uttrykket "May the force be with you" og 5) et stetoskop. Vi løste oppgaven med å etterligne "Grevinnen og Hovmesteren", denne gangen i stua på Troll. Knut Ole sin lekenhet kom virkelig til sin rett i rollen som Hovmesteren. Han snublet og hoppet over den rosa kaninkostymen som Ulf har bragt med seg og som erstattet bjørnehodet fra originalfilmen. Han gikk catwalk, serverte vin med diverse krumspring samt skålte med Grevinnen x antall ganger ettersom han jo også spilte alle gjestene. "Gjestene" rundt bordet var som følger: Hippokrates som flittig brukte stetoskopet på seg selv for å sikre seg at han selv tålte mer vin, general Dodonna som jo var den som brukte uttrykket "May the force be with you" og Ole Brumm som på alle spørsmålene fra Hovmesteren repliserte "Ja takk - begge deler". Det ble filmet med kun ett kamerastandpunkt og fem prøve-opptak. Kun etter noen få småjusteringer gjorde vi hovedopptaket. Det ble kun gjort noen få klipp i tillegg til å sette til elefantlyd og øke hastigheten på deler av filmen. Enklere, raskere og bedre kunne det ikke gjøres!

Kort tid etter filmhelgen fikk vi oversendt **36 filmbidrag fra hele 22 ulike stasjoner**. Nå skulle alle i Antarktis sende inn sine stemmer. Det var til og med mulig å stemme på seg selv! Vi benket oss sammen foran storskjermen i stua. En del av opplevelsen var å se hvor ulik natur som er rundt stasjonene samt se hvordan stasjonene faktisk ser ut. Stasjoner i det subantarktiske områdene er omgitt av grønn vegetasjon med et rikt dyreliv i fjæresteinene. Den andre ytterligheten var de aller kaldeste og mørkeste stasjonene nær eller på sydpol-punktet. I filmen fra den russiske stasjonen Vostok gikk en mann utendørs i 80,8 kuldegrader før han fant en ordentlig dør i en snøhaug. Døra førte han inn til en labyrint

av opplyste snø-korridorer der temperaturen lå på 55,5 kuldegrader. Mannen valset rundt helt oppreist, men likevel med god klaring til taket i snøkorridoren. Til slutt fant han en dør til selve stasjonen der kollegane fikk tiden til å gå ved å spille biljard i kosebukser og t-skjorte. Akkurat det siste er som på Troll...

Filmen fra den argentinske stasjonen Esperanza Base var en kjærlighetshistorie mellom en liten jente og en guttunge som endte opp i et bryllup mange år senere. Skuespillerne var barn. Vi måtte ty til nettet og fant at denne stasjonen faktisk har ti familier boende på stasjonen. De har skole med med to lærere. Det er født barn og det har vært arrangert brylluper på stasjonen. Virkeligheten var altså ikke så ulikt filmen! Det er mer enn det man kan si om mange av de andre filmene. Som Håkon plutselig utbrøt under filmkvelden; «Hvorfor må absolutt menn kle seg ut som kvinner?» og «Hvorfor må blodet sprute når mannfolk lager film i Antarktis?» Kanskje noen av leserne våre vil ha noen tanker om akkurat det? Vi tar gjerne imot eventuelle svar på Håkons spørsmål på følgende mail; stasjonsleder.troll@npolar.no

Nylig fikk vi en veldig hyggelig spørsmål fra hovedbibliotekaren Ivar Stokkland på **NP-biblioteket**. Han ønsket å samle alle utgavene av Trollposten opp gjennom tidene på intranettet, under plattformen «Brage». Vi har saumfart alt av servere og funnet totalt 40 utgaver fordelt på sju OVT-team. Det aller første overvintringsteamet OVT 2005-06, ga ut 15 nummer. Det gikk av og til kun noen dager mellom utgivelsene. OVT 2010-11 hadde kun tre utgaver, men sidetallet var imponerende. På det meste var det 30 siders blad. Med fare for å trække noen på tærne, tør vi likevel å etterlyse eventuelle årgangene som vi ikke har funnet. Det gjelder fra OVT 2012-13, OVT 2013-14 og OVT 2014-15. Det er ikke det at vi syns at det var dårlig innsats altså... Etterlysningen er for å sikre fullstendig kildemateriale for eventuelle historieskrivere. Det var hyggelig at NP lagde nyhets sak om den nye samlingen på den interne hjemmesiden «lsblink». Vi har kopiert opp og samlet alle utgavene slik at de er lett tilgjengelige på «biblioteket» på Troll. Nå kan fremtidige OVT-ere og andre på stasjonen bla i dette rikholdige materialet der alvor og tull og tøys er godt blandet sammen.

Nyheter

Trollposten nummer 6/2014, 21. juni 2014, Årgang 13

Internavisa Trollposten
mandag 5. sep

Nå er alle årgangene av internavisa Trollposten komplett i Brage.

For bare noen dager siden hadde vi skype-møte med det nye OVT-teamet som var i ferd med å avslutte **feltkurset på Svalbard**. Det minnet oss både om at tida vår er i ferd med å renne ut og hvordan det var å møte hverandre for ett år siden. Det er rart å tenke på av vi satt ved hvert vår frokostbord på et hotell i Tromsø den dagen vi seinere på dagen møttes på Framsenteret i Tromsø. Siden har det mildt sagt blitt en del felles måltider.

Allerede vel en uke etter nevnte frokostmåltid kjente vi hverandre adskillig bedre. Vi seks hadde gjennom de dagene delt to telt (alt ettersom man snorker eller ikke), hatt isbjørnvakt på omgang gjennom fire lange netter (en av nettene dukket til og med isbjørnen opp i bølgene) og vi hadde hatt lange dager med brekurs. Også oppdagelsestur i Pyramiden var på programmet. Den ble avsluttet med en strabasjøs båttur tilbake til leieren. Håkon og kursets leder Harvey Goodwin måtte til slutt sette oss andre av ved brekanten, fortøye båten et stykke fra breen for så selv å svømme til land. Siste dagen ble det avholdt beredsskapsøvelse der ekspedisjonslegen Ola og en lokal brefører ble «reddet opp» fra en sprekk.

Opplegget var lagt opp slik at det ikke var mulig å stikke seg bort - verken sosialt eller i forhold til arbeidsoppgaver. Det var det bare å lære seg først som sist. I ettertid ser vi hvor nyttig og avgjørende lærdom det var. Vi ser at det å klare å samarbeide og gi rom for hverandres personligheter er helt avgjørende for at en overvintring skal bli vellykket.

Svalbardoppholdet var første skritt på veien mot Antarktis. Neste skritt var for en del av oss ulike kurs i inn- og utland for å gjøre seg kvalifisert til oppdraget her i Sør. Det nye teamet skal nå gjennom de samme forberedelsene som vi gjennomførte. De skal avslutte jobber der hjemme, gå til innkjøp av ullklær av alle mulige slag, ta avskjed med venner og familie samt psykisk sett forberede seg på det året som er helt unikt på så mange måter.

Fire høyaktuelle spørsmål fra våren på Troll

- 1) Hvordan hvitvasker Tori pengene sine under langtidsoppholdet på Troll?
- 2) Hva har absolutt alle i OVT blitt ekstremt lei av?
- 3) Hvordan lager Trond «skyen» rundt seg slik som vist på bildet?
- 4) Hvilken plassering fikk Troll sitt film-bidrag til årets festival, og hvor mange poeng fikk vi tildelt?

(Svar finnes nederst på siden)

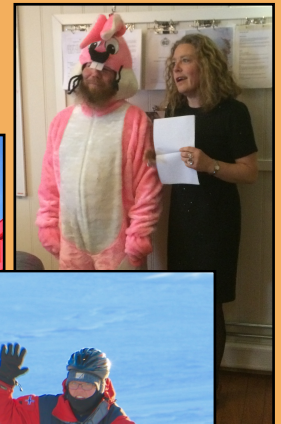
Tori er stasjonslegen på Troll. Hun er også redaktør av den populære Trollposten, skrev nylig artikkel i VG om overvintringen på Troll og er stasjonsfotograf.

Tori er bosatt i Oslo der hun også jobber som lege. Hun reiser like gjerne, som i fjor, på eventyrforteller-kurs til Marokko som ferietur til London. Tori bodde i sine yngre dager en periode i Malaga for å oppfylle drømmen med alt fra skiturer i Sierra Nevada fjellene til strandlivet på Solkystens varme strender. Hun har også bodd på Skrova, en øy i Lofoten. Der drev hun et fotoverksted med overnatting, restaurant, fotogalleri og fotokurs.

Når andre spiser tom godterihylla, spiser Tori opp all gjærbaksten som kokken har på fryserommet. Vi hører ofte om hennes begeistring for gjærbakst.

Tori er stasjonens lesehest og hun sluker opp til flere bøker i uka. Vi lærer oss stadig nye ting på Troll. Tori har blant annet blitt en dreven pingpongspiller.

Vi i OVT har fått opplæring av Tori i førstehjelp og utstyret på legekantoret. Vi har også vært så heldige og fått fotokurs som har vært nyttig læring.

- Svar på de 4 høyaktuelle spørsmål fra Troll:**
- 1) Hun plasserer «brikken» til nettanke i vinduet på vaskemaskinen og setter maskinen på langtidsprogram; Vi er lei av containerdører som er frosset fast, snødd igjen eller blitt påført skader slik at de ikke lar seg lukke eller åpne!
 - 2) Trond kaster kokende vann opp i luften når det er 40 kuldegrader. Vann dampen fryser direkte til is- og snøkrystaller i en slik sprengkulde.
 - 3) Sisteplass. Ikke en eneste stemme utover de stemmene vi selv hadde tillatt oss å gi til oss selv hadde fått.
 - 4)

Vi i OVT 2015-16 ønsker alle våre lesere en fin tid inn mot høst og vinter. Vi må snart finne fram persiennene. Noen av leserne ser vi jo «snart» her på Troll. Ikke minst ser vi fram til å hilse på OVT 2016-17. Velkommen skal dere alle være!

Redaktør: Tori Flaatten Halvorsen